HebrewBooks.org © Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

דאמדינהו ועשרינהו. שקלר שבולין הרבה ולא דשן אלא עיסרן [ו] ושתלם לאותן של חולין. אם תמצא לומר לתומרת דלא אזלינן יא] בתר עיקר למיפטר תוספת ממעשר ותוספת בעי עשורי עיקר גופיה מאי למהדר בעי עשורי או לא: **מאי שנא מכל חטי ושערי דעלמא.** דלמע"ג דמיעשרי כי הדר זרע להו בעי עשורי הא נמי בעי עשורי: **דבר שזרעו בלה.** כגון חיטי ושערי שהזרע בלה בקרקע ומתעכל ויצא [יב] [ז]זרע ירק ונא זרע אחר: **לא מיבעיא לי.** דודאי בעי עשורי הכל דכולהו אחרייני נינהו: **כי קמיבעיא לי שאין זרעו בלה.** כגון הך שבולת שנתלו אין העיקר מתעכל אלא הולך ומוסיף יג] מאי: **שקנו.** שעישרו וחזרו כלומר שנתלו: **מעשר לפי כולו.** שלריך לעשר אף ליטרא דאשונה אלמא הדר בעי עשורי ואע"ג דאין זרעו בלה. להכי נקט ליטרא שיודע שיעור מה שנתל שהיא מעושר דאפ"ה לריך לעשר אף הליטרא: **עליך שאינו נקוב** יד] **מהו.** וקא פריך הש"ס אי לא נקוב הא לא נקוב ושפיר תרס דמן הפטור על הפטור הוא: **דלמא.** בגיתותא חזר ונקבו קאמרת דהכי קמיבעיא לן עליך שאינו נקוב וגדלה התבואה במקלת ואחר כך נקבו מהו לעשורי מיניה ובזה טו] ואם תמלא לומר לא אזלינן בתר עיקר ותוספת שגדל אחר נקיבה בעי עשורי טז] הלכך לא מלי עשורי מן העיקר על התוספת דהוה ליה מן הפטור על המיזב או דלמא עיקר נמי מיחייב דזיל בתר תוספת לאומרת לחייב את העיקר ומלי לאפרושי מיניה ובזה וכעין בעיא דרבא יז] מיבעיא ליה דהכי משמע עליך שאינו נקוב ונקבו מהו לתרוס אלא נקוב ממה שגדל קודם הנקיבה על מה שגדל לאחר הנקיבה: **חדא זריעה היא יח]** . ועכשיו כשנקבה היא יח] מתחלת להשרש אבל גבי בעיא דרבא שתי זריעות הן דשבולת הלכך אלטריך ליה למיבעי לי הדר מחייבא ליה תוספת בעיקר למיהדר עשורי או לא: **שמירחה בכרי.** שהשו אותה יט] בתחת דזהו קביעותא כ] למעשר וקרא עליה שם תרומה במחובר: **מהו.** מי הויא תרומה או לא: **ג"כ.** דחל עליה שם תרומה מלינו כו': **כי תניא הסיא.** דלא מלינו לענין אימיוזי כא] עלה מיתה וחומש: **אלוסה היא.** ואלכתי במחובר לא משכחנא לה: **ואי נחין ואכיל לה.** כשהיתה מחוברת בטלה דעתו אצל כל אדם ולא כא] הויא אכילה: **מאי שנא מדכתיב אפינקסיה דאילפא ביצי נבלה עוף טהור.** כגון דביצים המעורין בתרנגולת כב] ומקלקלן בחוך שבשעת מיתתה תתמילה להטיל ביצתה: **מבפנים.** כגון שם הכניס פיו למעיה ואכלן בפנים מטמא בגדים הבליעה כדין נבלת עוף טהור והא דתניא בגמרא דביצה (דף ז.) האוכל מנבלת עוף טהור ומן השגל של ביצים טהור מיתוקמא נמי בדתלשינהו ואכלינהו אבדאי אבל אכלינהו אגוא הכי נמי דמטמו אלמא הויא אכילה ולא אמר בטלה דעתו: **פרומה היא ויחזור ויפרום.** מן הנקוב. אלמא מדתניא עליה שם תרומה זריעה היא מדרבנן: **מתני' ומטורפין זה עם זה.** מפרש בגמרא [ע"ב]: **ואסורין בחדש.** לאכול: **גמ' כוסמין מן חיטין.** טז]לענין חלה אינטריך דלאמרינן במסכת חלה [פ"ד מ"ב] החיטין אין מלטרפין עם הכל חוץ מן הכוסמין השעורים מלטרפין עם הכל חוץ מן החיטין. והאי דתנא ליה הכא משום דמתני' חייבי בחלה וקתני ומלטרפין זה עם זה ואתא תוספתא בג] לפרושה: גולבא

ליטרא בצל שתיקנו וזרעו מתעשר לפי כולו. ה לריך לייחד דלא תיקחי הא דתניא בסוף הנודר מן הירק (נדרים נח:) ס) ליטרא מעשר בד] שזרעה בקרקע והצמיחה והרי היא כעשר ליטרן חייבת במעשר וכשביעית ואותה ליטרא מעשר עליה ממקום אחר לפי חשבון ובדבר אחין זרעו בלה מיירי כדמשמע באותה סוגיא לכאורה: **חזר** ונקבו קאמרת. פירש בקונטרס דאע"ל לא אזלינן בתר עיקר ותוספת שגדל לאחר נקיבה בעי עשורי אבל עיקר לא מיחייב הלכך לא מלי לעשורי מן העיקר על התוספת דהוה ליה מן הפטור וחזו תימה שהרי הכל מעורב לגמרי מה שגדל קודם נקיבה ומה שגדל לאחר נקיבה ובהקומץ רבה (לעיל דף ג:) אמר גבי חדש ויש כילד עושה לוגר גורנו לתוכו ומאמ אפשר לחיות שהעיקר כה] הוסיף לאחר נקיבה ומלמעלה הוסיף יט) ענבים הרבה: **ביצי** נבלת עוף טהור. כגון ביצים המעורים בתרנגולת מקלמן בחוך שבשעת מיתה תתמילה להטיל ביצתה שבפנים כגון לא הכניס פיו למעיה ואכלן בפנים מטמאין בגדים אבית הבליעה כדין נבלת עוף טהור ולא אמרינן בטלה דעתו והא דתניא בגמרא דביצה (דף ז.) האוכל מנבלת עוף טהור ומן השגל של ביצים טהור מיתוקמא נמי בתלשינהו ואכלינהו אבדאי אבל אכלינהו גוא הכי נמי דמטמא כך פי' בקונטרס וזו היא הלכתא בלא טעמא דאמטו בשביל שהכניס פיו בחוך מעיה יחשבו יותר בשר אלא התם מיירי בגמרות שנגמר חלמון שלהם והא דתמליג בין אשהן לשגל ולא מפליג בשגל גופיה בין גמרות לשאינם גמורות דלמא שאינם גמורות אשכול קרי להו כדקאמר התם בחד ליגמא ומאי אשכול מהנך דמעורי באשכול ואפי' למאן דמטהר נמי בשאינם גמורות היינו בשקרובות לגמר דלא מערו כולי האי והא דמטהר הכא שבחוך היינו טעמא משום דמיתה עושה ניפול כדאמר פ' בהמה המקשה (חולין עג:) גבי אבר המדולדל ואע"ת ומנא ליה דמיירי הכא באכלן בפנים דלמא בתלשינהו ואכלינהו ויש לומר דאי בתלשינהו אם כן הוה לן למגזר בחוך אמו שבפנים לפי שאין לידע מה היה בחוך ומה היה בפנים ועוד דלא הוה לן למימר אלא שבחוך אין מטמאין ואנא דאנא דשבפנים מטמאין ומדנקט שבפנים שמע מינה דמיירי אפילו אכלו בפנים ור"ת מצא בספר רביעו גרסון מעי נבלת עוף טהור מקלמה בחוך כו' שדרך העוף סמוך למיתתו חולה ויולאין מעיו בו] לחוץ וקאמר שבפנים מטמאין בגדים אבית הבליעה אע"פ שהם מאוסים ולא אורחא למיכלינהו דלא אמרינן בטלה דעתו אצל כל אדם וכי גחין ואכיל נמי לא אמרינן בטלה דעתו אצל כל אדם ומשני תנא שבידי אינשי דאכלי הכי: **תנא** כוסמין מין חיטין שבולת שועל ושיפון מין שעורין. לאו לענין כלאים מיתניא דהתנן בריש כלאים המיטין והזונין אינן כלאים זה בזה השעורין ושבולת שועל הכוסמין והשיפון הפול והספיר הפולקדן והטופח פול הלבן והשעועית אינם כלאים זה בזה וכולן כ) זוזי קתני משמע דאינך הוו כלאים ולענין לנאת ידי מצה בפסח לא מיתניא דתניא נקמן בסוף ואלו מנחות (עה:) ליקט מכולן כזית ואכלו אם ממן הוא עונה כדת ואם מצה היא אדם יוצא בה ידי חובתו בפסח ומכולן היינו מכל חמשת המינין דאי מכל חמש מנחות הא קתני חמץ וכולן בחות מצה אלא

ע"ב

ו) דאמדינהו ועשרינהו והוסיפה להו אם תמצא לומר לא אזלינן בתר עיקר ותוספת בעי עשורי ז] עיקר מאי אמר ליה אביי מאי שנא מכל חיטי ושערי דעלמא אמר ליה ח"דבר שזרעו בלה לא מיבעיא לי אלא כי קמיבעיא לי דבר שאין זרעו בלה מאי תפשוט ליה מהא ט)דאמר רבי יצחק אמר ר' יוחנן ב"ליטרא בצל שתיקנו וזרעו מתעשר לפי כולו התם היינו זריעתו הכא לאו היינו זריעתו אמר ליה ר' חנינא בר מניומי לאביי ג] עציץ שאינו נקוב ד] מהו אי לא נקוב הא לא נקוב דלמא ה"חזר ונקבו קא אמרת ו)הכא חדא זריעה היא איחבורי הוא דקא מיחברא ועולה התם שתי זריעות נינהו בעי ר' אבהו ז"שבולת שמרחה בכרי ושתלה וקרא עליה שם במחובר מהו כיון ח) דמרחה טבלא לה כי קרא עליה שם קדשה לה או דלמא כיון דשתלה ט) פקע ליה טבלא מינה אמרי ליה רבנן לאביי אם כן מצינו תרומה במחובר לקרקע ותנן י) לא מצינו תרומה במחובר לקרקע אמר ליה כי תניא ההיא לענין איחיובי מיתה וחומש יא"דאי תליש ואכיל תלוש הוא יב) יג)ואי נחין ואכיל בטלה דעתו אצל כל אדם ומאי שנא מדכתב אפינקסא דאילפא ביצי יד"נבלת העוף הטהור מקצתן בחוץ ומקצתן בפנים מבפנים מטמאין בגדים אבית הבליעה מבחוץ אין מטמאין בגדים אבית הבליעה תלוש עבידי אינשי דאכלי הכי במחובר לא עבידי אינשי דאכלי אמר רב יג] טביומי בר קיסנא אמר שמואל הזורע כלאים בעציץ שאינו נקוב אסור אמר אביי בשלמא אי אשמעינן יד"לוקה מכת מרדות מדרבנן שפיר אלא אסור מאי קמ"ל דמדרבנן הויא זריעה תנינא יא"תרם יב)משאינו נקוב על הנקוב תרומה ויחזור ויתרום: **מתני'** יג)החיטין יד)והשעורין והכוסמין והשיבולת שועל והשיפון הרי אלו חייבין בחלה יט"ומצטרפין זה עם זה כ"ואסורים בחדש מלפני יא) יב)הפסח יג"ומלקצור מלפני יד) יד)העומר כ"אם יב)השרישו קודם לעומר העומר מתירן ואם לאו אסורין עד שיבא העומר הבא: **גמ'** יד)תנא כ"כוסמין מין חיטים שיבולת שועל ושיפון מין שעורין כוסמין גולבא

ז) נדרים מ:, ב) ל"ל ל"ל הן ל"ל היינו הך דרבא ל"ל הכא וכו', ג) [נקוט דעתי לא דעתי לגיין מקומו במסנה מו בגבריאל שיהא מפורש דבר זה] [נר' הג' מלפה מיקן], ד) [כתוספות לא.], ה) [דמתי ל"ה מ"י יכמות פפ. קדושין מו:], ו) תלה ל"ל מ"ל, ז) רש"ק גרס הפסח, ח) ר"מ ק, גרס הפסח, ט) ר"מ ע:, י) פסחים לח., כ) מוכיח. ל"ק, יא) [נעיל מנו:], יב) ל"ל למעבד הס"ד ותמ"כ ד"ק וקרא מי. ל"ק, יג) [עי' היטב פירש"י בפסחים לה. ד"ה מין חיטין], יד) ליטרא מעשר טבל שזרעה כו'. ל"ק, טו) עגפסים, טז) פי' זוזי. ל"ק,

גליון הש"ס

גמ' ואי נחין ואכיל. עיין מבוחת שור בחידושיו שבת דף עג ע"ב ד"ה רפ"ל: תוס' ד"ה ליטרא וכו' צריך ליישב. עיין תוספת חות יאיר סימן רכ"ד:

מוסף רש"י

ליטרא בצל שתיקנו. שעישרה הכלכתה חטיה, וגדלה מתעשר לפי כולו. אע"פ שכבר עישר מן העיקר והעיקר קיים ואינו כלה, צריך להפריש מן הגידולים ומן העיקר, לפי שבטלו גידולים את העיקר (נדרים נז: ברש"י). **תרומה.** היא שאין הכהן חייב להחזיר ויחזור ויתרום. מן הנקוב, שלא נפטר בהשבה (קדושין מז:). **כוסמין מין חיטים.** לענין מרומה דאין תורמין ממין על שאינו מינו ותורמין חיטין על כוסמין (פסחים לח.).

רבינו גרשום

כגון דאמרחינהו להני שיבולות עם שאר בכרי ונגמרו למעשר ועשרינהו הכרי עם השבולות והדר שתלינהו להנך שבולות ואוסיפו להו: מאי בתר עיקר אזלינן וכבר אישרו או דלמא בתר תוספת אזלינן ואכתי לא אישר ותוספת בעיא עשורי לפי מידה דידע דהוסיפו: מאי. צריך לעשר נמי על העיקר הואיל ושתלן דאמרי' ביטלן לגבי ארעא וצריך לעשר עליהן או דלמא הא עישר על העיקר ולא צריך אע"ג דשתלן: א"ל אביי ואמאי אינו מעשר על העיקר מאי שנא מכל חיטי ושערי דעלמא. דכל חיטי ושערי דעלמא דאדם זורע מעושרין הן קודם שזרען וכשגדילין מתעשרין לפי כולן התוספת והעיקר: דבר שזרעו שהחטין בשורעין כלין בארץ והוו עשבי וגדילין חטים אחרים משום הכי מתעשרין לפי כולן: בצלים ושבולת ששתלן אין זרעו כלה אלא מיתוסף וגדל: ליטרא בצלים שתקנו. משום הכי קאמר ליטרא דידע כמה הוי העיקר ואח"כ זרען שנטען וניתוספו: מתעשר לפי כולן. העיקר והתוספת. אף גבי שבולין ששתלן נמי: לא דמי דהתם גבי ליטרא בצל שזרעו נטיעתן היינו כזריעה דעלמא הלכך מתעשר לפי כולו. הכא בשבולין ששתלן לאו היינו זריעתן. ואכתי קא מבעיא לי: עצץ שאינו נקוב ח) מלא נקוב. כלומר שאלו אם יכול לעשר מן שאינו (מינו) [נקוב] על שאינו נקוב וקא מהדר ליה מלא נקוב על שאינו נקוב מאי קא מבעיא לך פשיטא לא נקוב לא זה ולא זה: שמא חזר ונקבו לאחר כך קא מבעיא לך אם יכול להפריש ממה שגדל באותו צד שאינו נקוב תחתיו

נד א מיי' פ"ו מהל' מעשר הלכה ה:
נה ב מיי' שם הלכה ד:
נו ג מיי' פ"ב מהלכות תרומות הלכה טו:
נז ד ה מיי' פי"ל מהל' תרומות הלכה כו:
נח ו מיי' פ"ג מהלכות שלר אבות הטומאות הלכה ז וע"ש:
נט ז מיי' פ"ה מהלכות כלאים הלכה מז [ופ"ל הל"ב ור"ש ר"ל סימן רלו סעיף יב וסי' רלז סעיף ג]:
ס ח מיי' פ"ה מהלכות תרומות הלכה טז:
סא ט מיי' פ"ו מהל' כורים ומלכות ג טוש"ע יו"ד סימן שכד סעיף ג:
סב י מיי' שם הלכה טו [וסי' מהלכות מלכות אסורות הלכה ה] טוש"ע שם סעיף ב:
סג כ מיי' פ"א מהל' מאכלות אסורות סימן רלג סעיף ג:
סד ל מיי' פ"ז מהל' תמידין ומוספין הלכה יג:
סה מ מיי' שם הלכה יד וס"ע מהלכות מ"מ הלכה ד טוש"ע יו"ד סימן רלג סעיף ג:
ן [מיי' פ"ח מהל' כורים הלכה ד טוש"ע יו"ד סימן שכד סעיף כן]:

שיטה מקובצת

ב) דאמדינהו שאמדוהו להכי נקט דאמדינהו לפי שאי אפשר לעשר שבולות אלא במאומה: ג) עיקר מאי. וה"ה דמצי למבעי בעיא דלעיל דעומר אע"ל לא אזלינן בתר עיקר ותוספת בעיא עומר אחר גוף העיקר [מא"] אלא משום דאי אפשר דאם הגידולים אסורים גם העיקר אסור לפי שאין ידוע מהו העיקר אבל במעשר נהי דאינו ניכר מצי לעשורי ממקום אחר: ג) עצץ שאינו נקוב מלא נקוב מהו הא לא נקוב ה"ג רש"י ומבעיא ליה לעשר מיניה ובזה אם חזר ונקבו משום דמה שגדל קודם נקיבה לא מחייב במעשר אבל אחר נקיבה חייב ואי אזלינן בתר עיקר ועיקר לא בעי עישורי הוי ליה מן החיוב על הפטור או מן הפטור על החיוב דתוספת דאחר נקיבה בעי עישורי ותימה למ"ד יש בילה אין זה מן החיוב על הפטור כי אם מן החיוב על החיוב ומפטור על הפטור לכך נראה לפרש דלא מבעיא ליה אלא לעשר ממקום אחר אי בעי לעשר ממקום אחר אי בעי לעשורי כנגד כולו או כנגד הגידולין דאחר נקיבה ול"ג אאינו נקוב אלא כדכתוב בספר הרגמ"ה עצץ שאינו נקוב מאי כו': ד) תיבות מהו אי לא נמחק: ה) כיון שמרחה איטבלה ליה נהי דאמרינן ממנו ולא מן המחובר הכא שכבר חלה עליו חובת תרומה בתלוש מהניא ביה קראת שם שלה במחובר: ו) פקע לה טיבלא מיניה. ולא להתירה באכילה שהרי גידולים טבל וכן לעיל פשיטא ליה דבעי עישורי לתוספת אלא כלומר פקע טיבלא מינה והויא לה כאילו לא טבלא בתלוש וקרינא ביה ממנו ולא מן המחובר: ז) רב טובי בר: ח) מלפני העומר: ט) מלפני הפסח: י) עישון באומד ושתלינהו: יא) אזלינן לקולא: יב) ריצא ירק ובא זרע אחר: יג) המוסיף הוא מא': יד) נקוב מלא נקוב מהו כלומר אם תרם מעציץ שאינו נקוב על עצץ שאינו נקוב מהו: טו) ובזה אם: טז) עישורי אבל עיקר לא מחייב הלכך: יז) היא. כלומר הא נמי לא מבעי לך דלא דמיא לדרבא דהתם גבי עצץ משעת זריעה עד שעת נקיבה דמיא כחדא זריעה וחבורי הוא דמחברי שרשים בקרקע לאחר נקיבה הלכך הוא ועיקר כהדדי

ניתנו ומחייבי תרוייהו דחדא זריעה היא: יח) היא דמתחלתה: יט) אותה בכדי: כ) איחיובי עליה: כא) ולא מחייב וכי קא מבעי לך למיחל עליה שם במחובר ואי תליש ואכיל דלחייב עלה הס"ד ומה"ד ומאי שנא הא דאמרינן בטלה דעתו ולא הוי אכילה הס"ד ומה"ד דכתיב אפינקס' דאילפא. שם חכם: כב) בתרגגולת הס"ד ומה"ד מקצתן: כג) תוספתא לפרושי: כד) מעשר טבל שזורעה בקרקע והשביחה והרי: כה) שהעיקר לא: כו) לחוץ שבחוץ אינה מטמא בגדים לפי דמיתה עושה ניפול והוי כאילו קודם מתה העוף ולא מטמא ומדקאמר מבפנים מטמא כו' משמתם ליה דאיירי בכל ענין ואפילו אי נחין ליה ואכיל בפנים אלמא עבדי אינשי דאכלי הכי. ת"א:

עין משפט נר מצוה

נט א מיי' פ"ב מהל' כלאים הלכה ד:
ס ב מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה ד:
סא ג מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה ה:
סב ד מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה ו:
סג ה מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה ז:
סד ו מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה ט:
סה ז מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה יא:
סו ח מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה יב:
סז ט מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה יג:
סח י מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה יד:
סט כ מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה טו:
ע ל מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה יז:
עא מ מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה יח:
עב נ מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה כ:
עג ס מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה כא:
עד ע מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה כב:
עה פ מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה כג:
עו צ מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה כד:
עז ק מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה כה:
עח ר מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה כו:
עט ש מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה כז:
פ ת מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה כח:
פא א מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה כט:
פב ב מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה ל:
פג ג מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה לא:
פד ד מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה לב:
פה ה מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה לג:
פו ו מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה לד:
פז ז מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה לה:
פח ח מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה לו:
פט ט מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה לז:
צ י מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה לח:
צא כ מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה לט:
צב ל מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה מ:
צג מ מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה מא:
צד נ מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה מב:
צה ס מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה מג:
צו ע מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה מד:
צז פ מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה מה:
צח צ מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה מו:
צט ק מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה מז:
ק ר מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה מח:
קא ש מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה מט:
קב ת מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה נ:
קג א מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה נא:
קד ב מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה נב:
קה ג מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה נג:
קו ד מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה נד:
קז ה מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה נה:
קח ו מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה נו:
קט ז מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה נז:
קי ח מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה נח:
קיא ט מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה נט:
קיב י מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה ס:
קיג כ מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה סא:
קיד ל מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה סב:
קטו מ מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה סג:
קטז נ מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה סד:
קיז ס מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה סה:
קיח ע מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה סו:
קיט פ מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה סז:
קכ צ מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה סח:
קכא ק מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה סט:
קכב ר מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה ע:
קכג ש מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה עא:
קכד ת מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה עב:
קכה א מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה עג:
קכו ב מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה עד:
קכז ג מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה עה:
קכח ד מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה עו:
קכט ה מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה עז:
קל ו מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה עח:
קלא ז מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה עט:
קלב ח מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה פ:
קלג ט מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה פא:
קלד י מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה פב:
קלה כ מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה פג:
קלו ל מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה פד:
קלז מ מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה פה:
קלח נ מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה פו:
קלט ס מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה פז:
קמ ע מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה פח:
קמא פ מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה פט:
קמב צ מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה צ:
קמג ק מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה צא:
קמד ר מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה צב:
קמה ש מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה צג:
קמו ת מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה צד:
קמז א מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה צה:
קמח ב מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה צו:
קמט ג מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה צז:
קנ ד מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה צח:
קנא ה מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה צט:
קנב ו מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה ק:
קנג ז מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה קא:
קנד ח מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה קב:
קנה ט מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה קג:
קנו י מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה קד:
קנז כ מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה קה:
קנח ל מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה קו:
קנט מ מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה קז:
קס נ מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה קח:
קסא ס מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה קט:
קסב ע מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה ר:
קסג פ מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה רא:
קסד צ מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה רב:
קסה ק מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה רג:
קסו ר מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה רד:
קסז ש מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה רה:
קסח ת מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה רו:
קסט א מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה רז:
קע ב מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה רח:
קעא ג מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה רט:
קעב ד מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה ש:
קעג ה מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה שא:
קעד ו מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה שב:
קעה ז מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה שג:
קעו ח מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה שד:
קעז ט מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה שה:
קעח י מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה שו:
קעט כ מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה שז:
קפ ל מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה שח:
קפא מ מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה שט:
קפב נ מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה ת:
קפג ס מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה תא:
קפד ע מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה תב:
קפה פ מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה תג:
קפו צ מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה תד:
קפז ק מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה תה:
קפח ר מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה תו:
קפט ש מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה תז:
קצ ת מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה תח:
קצא א מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה תט:
קצב ב מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה תי:
קצג ג מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה תיא:
קצד ד מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה תיב:
קצה ה מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה תיג:
קצו ו מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה תיד:
קצז ז מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה תיה:
קצח ח מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה תיו:
קצט ט מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה תיז:
קר י מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה תיח:
קרא כ מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה תיט:
קרב ל מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה כ:
קרג מ מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה כא:
קרד נ מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה כב:
קרה ס מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה כג:
קרו ע מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה כד:
קרז פ מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה כה:
קרח צ מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה כו:
קרט ק מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה כז:
קש ר מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה כח:
קשא ש מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה כט:
קשב ת מיי' פ"ה מהל' תרומות הלכה ל:

על אותו שגדל במקום הנקב הואיל ומתחלה לא היה נקוב כלל אז דילמא דינן כשבולת ששתלו שמעשר התוספת לבד והעיקר לבד: ומשיב אביי לא דמי התם בעציץ שחזר ונקבו חדא זריעה היא. מאחר שזרעו בתחלה בעציץ שאינו נקוב שוב לא חזר וזרעו פעם אחרת אלא נקב הכלי ומעצמה איחיבורי דקא מיחברה בארץ וגדלה משום הכי מתעשר לפי כולו. הכא בשבולת שתי זריעות נינהו שחזר ושתלה: כי תניא ההיא. דלא מצינן תרומה במחובר: לענין איחיובי מיתה וחומש על אכילתה: דאי תליש ואכיל לא הויא תלוש ולא מחובר. ואי נחין ואכיל לה במחובר בטלה דעתו. אבל לקרוא לה שם דאסורה לזרים קדשה: מקצת בחוץ. חוץ מגופה: שבפנים. בגופה: מטמא בגדים אבית הבליעה. כדין נבלת העוף כשאכלם כשהן במחובר לגופה הכא נמי גבי תרומה במחובר ליחייב עלה מיתה וחומש: לא דמי הא נבלת עוף טהור תליש היא אינה מחוברת לקרקע וכיון דתלוש היא אע"ג דביצים המחוברים ניתנו לגופה בעדיי אינשי דאכלי הכי: תרומה. לקרקע לא עבדי אינשי דאכלי הכי: תרומה. דאסורה לזרים אבל יחזור ויתרום ממנו. ומדקאמר תרומה ממילא ידענא דהוי זריעה אלא לאמי הילכתא אמר אסור לללקות מדרבנן: חייבין בחלה ומצטרפין זה עם זה. שאם יש לו חמשת רבעים קמח מכולם חייבים בחלה:

ט) נראה דל"ל מלא נקוב מהו. כלומר שאלו אם יכול לעשר מעציץ שאינו נקוב על לא נקוב וכו'.